

HET DERDE TESTAMENT

KOSMOS

TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS

Jaargang 41 december 2014

DE BESCHERMENGELEN VAN HET LICHT EN VAN DE DUISTERNIS

MARTINUS

GEHEUGENOPFRISSERTJE

André Stroobant

PROGRAMMA KLINT 2015

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift *Kosmos* wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus (1890–1981), dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: *het Derde Testament*. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

INHOUD

3
De beschermengelen van het licht en van de duisternis
Martinus

3
Geheugenopfrissertje
André Stroobant

23
Programma Klint 2015

COLOFON

© 2014 Martinus Instituut, Kopenhagen, Denemarken

Redactie: André Stroobant, Den Haag (m.m.v. Gerard Oude Groen)

Layout: Jan de With, Asperen

Druk: Printstudio, Den Haag

Een uitgave van:

Stichting Martinus Centrum

Bautersemstraat 42

2518 PC Den Haag

tel. (070) 427 14 97 of (0570) 600 447

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

Prijs voor 4 nummers per jaar €20,00

Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

IBAN: NL66 PSTB 0002 6646 92 – BIC: PSTBNL21

Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.

DE BESCHERMENGELEN VAN HET LICHT EN VAN DE DUISTERNIS

MARTINUS

1. Een sturende beschermengel achter alle functies

De geest van de aarde is beschermengel nr. 1 van de mensheid en alle tegenstrijdige krachten, dat wil zeggen de verschillende geestesrichtingen zowel de politieke als de religieuze, zetelen in de talentzaadjes van de aarde. Onder talentzaadjes moet hier verstaan worden sturende krachtcentra, bezielde door de Ikken van levende wezens die geïncarneerd zijn in de geestelijke en fysieke materiën van de aarde. Juist door zulke door levende Ikken gestuurde krachtcentra wordt een organisme in stand gehouden. Er is een overkoepelend Ik geïncarneerd in bijvoorbeeld de longen, het hart, de hersenen, de lever, de nieren en de gal, en het staat ook achter elke klierfunctie. Deze Ikken zijn dan weer sturende beschermengelen voor de myriaden microwezens, cellen, moleculen, atomen, elektronen, die op hun beurt wat elke soort betreft weer gestuurd worden door overkoepelende Ikken. Zodoende hebben de cellen hun overkoepelende Ik, en hebben ook de moleculen, de atomen, en de elektronen en de nog kleinere krachteenheden hun eigen Ik enzovoort. Het gehele organisme is zodoende een georganiseerde wereld, een universum in het klein. Elk fysiek orgaan in een organisme is dus een bewoonde wereld, waarin een samenleving van wezens bestaat, die onderworpen zijn aan en gestuurd worden door een regerende beschermengel, een koning. Wat de bekende fysieke organen in het fysieke organisme, hetzij het hart, de hersenen of de longen enzovoort betreft, dat zijn allemaal volmaakte werelden. Ze hebben allang de meest volmaakte vorm voor hun fysieke

organisatie bereikt. In het hart bestaat geen twijfel of de totstandkoming van de bloedsomloop zus of zo moet zijn. Er is maar één manier: de volmaaktste. Elke andere manier zou abnormaal zijn, een onvolmaakte en daarmee ziekelijke manifestatie, en zou disharmonie in het welbevinden van het organisme scheppen. Hetzelfde geldt onder andere voor de longen, de klierfuncties. Alle fysieke organen in de fysieke organismen zijn af en werken met behulp van hun eigen beschermengel en de hieronder behorende maatschappelijke orde zo volmaakt, dat het macro-Ik of de bezitter van het organisme geen aandacht aan deze functies hoeft te schenken. Het merkt er zelfs helemaal niets van, dat het deze vele verschillende organen of kleine staten of naties met hun micro-inwoners bezit.

2. De wet voor de humane samenwerking en eensgezindheid

Dat de organen zo goed kunnen functioneren, komt omdat er tussen de inwoners van deze kleine rijken allang een volledige, totaal humane samenwerking en eensgezindheid ontstaan is, een verbondenheid die een algehele broederschap vormt. De wet dat iedereen iedereen moet dienen is hier allang een wakkere, dagbewuste, praktische vanzelfsprekendheid geworden. Ze weten dat als deze wet niet nageleefd wordt, hun rijken in conflict zullen komen met de omliggende rijken, dat wil zeggen de overige organen in het organisme. Dat zal in het ergste geval disharmonie, ziekte en de ondergang ervan betekenen. Elk individu werkt hier voor honderd procent mee aan het voortbestaan van de staat of van het rijk (of van het orgaan), en de staat is voor honderd procent de beschermer van het welzijn van het individu. Dit is dus een politiek die tussen de individuen in de wereldstaten oftewel de naties en rassen op aarde nog geen

algemeen goed geworden is.

3. De volmaakte bewustzijnsfuncties van de aarde

Nemen we een fysiek organisme zoals de aardbol, dan kunnen we zien dat er bepaalde gebieden zijn waar nog oorlog en onvolmaaktheid in het inwendige en uitwendige ervan heersen, en dat er ook gebieden zijn waar de prachtigste, volmaakte orde, harmonie en schoonheid en het prachtigste, volmaakte welzijn heersen. Een orgaanfunctie zoals het draaien om de eigen as vindt plaats volgens een vooraf bepaalde wet met een precisie van absoluut honderd procent, zonder dat de aarde enige speciale aandacht aan deze kant van haar natuur hoeft te schenken. Het draaien om haar as gebeurt automatisch vanuit de kant van het aarde-Ik gezien, maar is nu overgegeven aan een voor deze functie regerende, ingewijde beschermengel en zijn microwezens. Hetzelfde geldt voor de bloedsomloop en de ademhaling van de aarde - dat wil zeggen de kringloop van het water, de verdamping ervan tot lucht en de verdichting ervan weer tot water - en voor de hiertoe behorende levensmogelijkheden voor dierlijke wezens in haar rijk, die door dit proces in stand gehouden worden. De voeding en het verteringsproces verlopen vanuit de kant van het aarde-Ik gezien ook automatisch. Zijn voeding, de opname van fysiek voedsel, bestaat uit het opnemen van een enorme hoeveelheid zonnestof in zijn materie, dat wil zeggen de hoeveelheid licht en warmte die het ieder etmaal van de zon krijgt. Deze stof wordt in combinatie met zijn bloedsomloop, de lucht- en waterfunctie, omgevormd tot plantaardig en dierlijk leven. Deze stof is het ware fysieke voedsel voor de aardbol. Zoals we zien voltrekken zich hier dezelfde levensfuncties als bij ieder ander levend wezen; zelfs slapen doet de aardbol ook. Overal waar het donker is, krijgen zijn microwezens

de mogelijkheid om te rusten. De mensen, dieren en planten, die de microwezens en talentzaadjes van de aarde zijn, slapen immers 's nachts of daar waar het licht van de zon tijdelijk afwezig is. Aan al zijn fysieke functies en scheppingsprocessen kunnen we zien dat ze al automatische functies zijn, en zo volmaakt georganiseerd dat het aarde-Ik geen aandacht meer aan deze functies hoeft te schenken. Deze kant van zijn verschijningsvorm is allang op zijn volmaakte plaats gevallen.

4. De crisis van de aarde: dictatuur of democratie

Er zijn daarentegen andere gebieden waarop de aarde nog niet klaar is met het vormen van talentzaadjes en waarop de functies de volmaakte hoge 'graad van inwijding', dat wil zeggen de totale zelfstandigheid, de totale soevereine vrijheid en de totale kennis en vaardigheid om op eigen kracht zonder de medewerking van het aarde-Ik ten gunste van dit Ik te kunnen werken, niet bereikt hebben. Zo'n onvolmaakt gebied in het organisme van het aarde-Ik is het gebied waarbinnen zijn micro-individuen uit aardemensen bestaan. Hier vindt een grote ontplooiing van tegengestelde krachten plaats voor of tegen de humaniteit of naastenliefde. De volmaakte samenwerking of de volmaakte eensgezindheid tussen de aardemensen is daarom niet bereikt, noch tussen de individuele aardemensen onderling, noch tussen de sturende beschermengelen van hun naties of staten. Omdat er geen eensgezindheid bestaat tussen de beschermengelen van de naties, rassen of volken kan er ook geen eensgezindheid bestaan tussen de fysieke leiders van de staten, omdat zij immers de tijdelijke plaatsvervangers of mediums voor deze beschermengelen zijn. Het functioneren tussen beschermengelen is namelijk niet fysiek van aard maar gaat via gedachten. De tegengestelde ideologieën, die nu een rol spelen,

stammen oorspronkelijk van het aarde-Ik. Het is een soort crisis waarin het moet beslissen voor de ene of de andere van deze twee ideologieën: dictatuur dan wel democratie, onderdrukking van dan wel vrijheid voor het individu door de staat of vervolging dan wel bescherming van de hoogste mentale ontwikkeling van het individu door de staat. In dit gedeelte van het domein van het bewustzijn of van de geest van de aarde kan niet ontkend worden dat de situatie op dit moment enigszins instabiel is. De verschillende machthebbers worden beziend of 'bezet' door de erachter bestaande beschermengelen. Hun toespraken, lezingen en optreden kunnen daarom geweldig krachtig en sterk worden. Dat geldt net zo goed voor de voorstanders van een dictator of machtbelust persoon als dat het voor de wereldverlossers geldt. Er bestaat alleen dit verschil tussen de wereldverlossers en de machtbeluste, egoïstische dictators of vrijheidsberovers van het volk, dat deze twee soorten wezens een verschillende inwijding hebben. Terwijl dictators een ingewijd talentzaadje hebben voor een in de aardbol verouderd systeem dat geen mogelijkheid meer heeft om te kunnen leven, omdat het niet de volledige ondersteuning van het aarde-Ik heeft, ja, zelfs aan een zekere mate van bestrijding door Ik blootstaat, zo heeft de wereldverlosser een ingewijd talentzaadje voor een systeem waarvoor het aarde-Ik nu rijp is en waartoe het bereid is om dat in zijn bewustzijn op de eerste plaats te stellen. Daarom zal nu de ideologie van de wereldverlosser of van de heilige geest alle mogelijke kansen krijgen om te zegevieren, ja, deze heeft al in ruime mate gezegevierd. Wat er nu voor het aarde-Ik alleen nog rest, is het verwijderen van de onbruikbare talentzaadjes, die daarom aan het sterven zijn. Maar stervende talentzaadjes, die hetzelfde zijn als stervende wezens, ontketenen altijd een zekere strijd tegen de dood, een strijd die soms een grote krachtontplooiing laat zien, een krachtontplooiing die we als het begrip doodstrijd kennen. De twee ideologieën in

de wereld vertegenwoordigen dus een toenemende en een afnemende ideologie, één die met zijn geboorte bezig is en één die stervende is. Het ene geeft geboorteweëën, het andere geeft een doodstrijd. Het is niet zo vreemd dat de wijzen of kosmisch bewuste wezens uit het verleden de nu in de wereld overheersende godenschemering oftewel de strijd van iedereen tegen iedereen of datgene wat we ook de hel noemen met zo'n grote vanzelfsprekendheid en nauwkeurigheid hebben kunnen voorspellen.

5. Het licht en de duisternis hebben dezelfde oorsprong

Deze geestelijke toestand van de aarde heeft in de mensen de begrippen 'kwade geesten' en 'goede geesten' te voorschijn geroepen en de hieruit voortkomende begrippen 'duivel' en 'godheid'. Zoals we nu gezien hebben, dekken deze begrippen de werkelijke waarheid beslist niet. In de eerste plaats staat de duisternis in de mensheid voor geesteskrachten vanuit dezelfde oorsprong als het licht in de mensheid. Er is enkel sprake van een algemeen geldend principe: de afflossing van een stervende interessesfeer door een nieuwe en volmaaktere interessesfeer. Datzelfde gebeurt immers in ons eigen dagelijks leven. Als we een interessante film of een dito toneelstuk een aantal keren gezien hebben, is het niet interessant meer. Hetzelfde geldt voor een mop, ook al is die nog zo goed. Iedere keer als we hem horen wordt hij steeds oninteressanter. We verlangen ernaar een nieuwe film en een nieuw toneelstuk te zien, we wensen nieuwe belevingen en willen ons bevrijden van de oude. Maar dat betekent niet dat de oude belevingen in absolute zin duivels of slecht zijn. Ze zullen nog steeds interessant zijn voor de wezens voor wie ze nieuw zijn. De situatie van de mensheid is dus zo dat zij er getuige van is dat de aarde

nu bezig is met het beleven van een nieuw en interessant bewustzijn of van een nieuwe en interessante geestelijke sfeer, en dat zij aan het afrekenen is met een oude en uitgeleefde sfeer, die ooit zo interessant was dat zij het gehele bewustzijn van de aarde vulde. Dat de wezens die ingewijd waren om talentzaadjes voor deze geestesrichting of ideologie te zijn, geen goede levensomstandigheden op aarde kunnen krijgen, spreekt natuurlijk vanzelf en is niets kwaads. Deze wezens moeten op een andere planeet geboren worden, als ze hier op aarde niet verzadigd kunnen raken van hun geestesinstelling. De oorsprong oftewel talentzaadje nr. 1 hiervoor is daarom absoluut geen duivel of een kwaadaardig wezen, net zo min als we kunnen zeggen dat een tijger of een leeuw een kwaadaardig wezen is omdat hij andere dieren doodt. Het is voor deze dieren namelijk voorlopig een levensvoorwaarde om te moeten doden om te leven. Daarbij is het ook een voorlopige levensvoorwaarde voor het talentzaadje of de beschermengel voor de alleenheerschappij. Op dezelfde manier is het een levensvoorwaarde voor de wereldverlosser geworden om het talentzaadje of de beschermengel voor de heerschappij van de gemeenschap te zijn. De duivel is daarom geen zwarte of duistere godheid, en de wereldverlosser kan absoluut niet de Godheid zijn. De werkelijke waarheid omtrent de duivel is dat hij beschermengel is voor het absolutisme of voor de alleenheerschappij, en de waarheid omtrent de wereldverlosser is dat hij niet de Godheid is maar de beschermengel of het talentzaadje voor de macht of heerschappij van de gemeenschap. Beide individualiteiten zijn talentzaadjes in de psyche van het aarde-Ik.

6. De beschermengel van het licht en die van de duisternis in de psyche van de aardbol

Kijken we nu vanuit hetzelfde gezichtspunt naar onszelf,

naar onze identiteit als aardemens, dan is het overduidelijk dat wij juist op deze aarde ons tijdelijke tehuis gekregen hebben en micro-individuen in haar organisme en bewustzijn zijn. Wij hebben immers een psyche die volledig overeenkomt met die van de aarde. In de psyche van de niet-ingewijde aardemens bestaan ook twee ideologieën. De aardemens strijdt tegen zijn uit het verleden geërfd talentaadjes of machtcentra voor de duisternis of voor het absolutisme en hij strijdt ook voor het verwerven of scheppen van nieuwe machtcentra, die bevolkt moeten worden met talentaadjes voor de macht of heerschappij van de gemeenschap. Maar voordat hij helemaal kan overgaan naar de ideologie van de macht van de gemeenschap, naar de lijfspreuk van de naastenliefde: iedereen moet voor iedereen leven, moet hij zijn talenten voor de verbinding met het absolutisme of de alleenheerschappij uitgeleefd hebben. Zolang een film of toneelstuk interessant is, wil je het graag zien of beleven. Eerder is de aantrekking tot deze beleving immers niet verzadigd of bevredigd. Maar het duurt niet zo lang tot alle mensen klaar zijn met het absolutisme en begrijpen dat alleen de gemeenschappelijke macht de werkelijke bevrediging kan geven waarop de mensen allemaal hopen en waarnaar ze allemaal zoeken. Die bevrediging of die verzadiging gaat schuil achter het begrip ‘de duurzame vrede’. De duurzame vrede is een permanente harmonie tussen de wezens. Het is de totale dominantie van dit nieuwe talentaadje over de omgeving en het verwijderen van het oude talentaadje uit het organisme van de aarde. Het is de vervulling van de bijbelse uitspraak dat de duivel gebonden zal worden of machteloos gemaakt zal worden. We zien hoe rondom het kruis op Golgotha of rondom de lijdensgeschiedenis van Jezus deze twee talentaadjes in de psyche van de aarde strijd met elkaar leveren om de heerschappij. De beulen van Jezus, de hogepriesters, de schriftgeleerden en de farizeeërs zijn micro-individuen in talentaadje nr. 1 voor de

alleenheerschappij, terwijl Jezus en zijn discipelen en trouwe aanhangers micro-individuen waren in talentzaadje nr. 1 in de psyche van de aarde voor de macht van de gemeenschap. In die twee talentzaadjes zien we voor ons de beschermengelen van het licht en die van de duisternis in de psyche van de aarde. Maar door de kruisiging hebben we gezien dat de micro-individuen van de beschermengel van het licht zo sterk zijn dat de dood geen angst of afschuw meer verspreid in hun optreden. De macht van de gemeenschap of de naastenliefde is de hoogste levensfactor in de ingewijde microwezens of microtalentzaadjes van deze beschermengel. De microwezens in het gebied van de andere beschermengel zijn daarentegen bang om te sterven. Zij geloven de angst voor de dood en duistere lotsbeschikkingen met behulp van wapens weg te kunnen nemen. Ze zijn duizenden malen sterker bewapend dat de wildste roofdieren. We zien dat de nieuwe microtalentzaadjes in het lichtgebied van het aardebewustzijn de dood, de duisternis en de haat overwonnen hebben. Met de woorden: “Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen” (Luc. 23:34), schenken ze zo niet alleen vergeving, maar hebben ze ook begrip voor de micro-individuen van de duistere beschermengel en bewijzen daarmee de overwinning van het licht over de duisternis.

Dit is een artikel aan de hand van een manuscript dat Martinus geschreven heeft als voorbereiding voor de negende lezing in de serie: *Het mysterie van de dood*. De lezing is gegeven in de voordrachtszaal van het Instituut op palmzondag 10 april 1949. De kopjes en kleine correcties zijn van Ole Therkelsen. Het artikel is goedgekeurd door het (Deense) bestuur 22 april 1997. Het artikel is voor het eerst verschenen in de Deense Kosmos nr. 2 1998 met als titel *Lysets og mørkets skytsengle*. Vertaling oktober 2014 door A.J. Stroobant

GEHEUGENOPFRISSERTJE

ANDRÉ STROOBANT

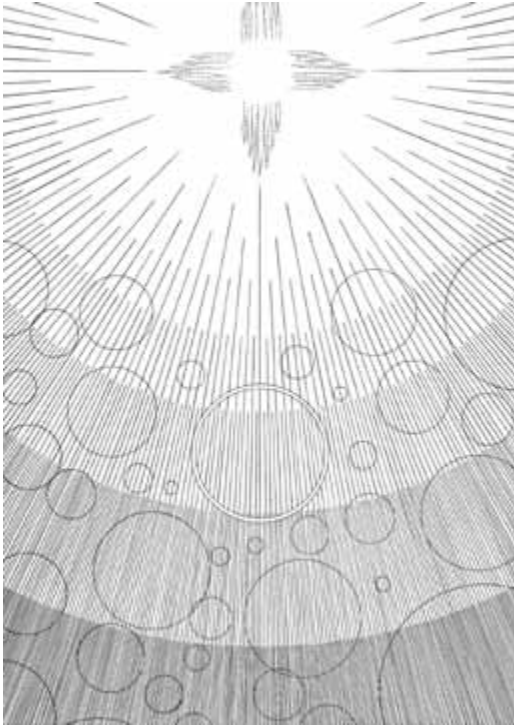
Via de nieuwsbulletins op tv en via allerlei andere media komen berichten bij ons binnen over de toestand in de wereld. Deze zomer horen we over allerlei oorlogsgebieden. Een krant haalt een medewerker van het Rode Kruis aan die had gezegd dat de wereld meer dan ooit in de brand staat. De paus heeft gezegd: “We beleven nu een Derde Wereldoorlog, zij het verspreid.” Daartegenover staat de mening van Steve Pinker dat we historisch gezien nog nooit zo’n vredige tijd gehad hebben. Te lezen in zijn boek *The Better Angels of our Nature* 2011 (vertaling in het Nederlands *Ons betere ik*). Zie hier misschien wel het kenmerk van onze tijd, volkomen tegenstrijdige meningen. Wat de mening van anderen ook is, ik kan me voorstellen dat mensen de situatie heel zorgelijk vinden. In diezelfde krant schrijft hoogleraar Conflict en Veiligheid Beatrice de Graaf het volgende: “Als we met sterfelijkheid worden geconfronteerd, grijpen we terug op zekerheid in ons wereldbeeld; cultuur, normen, levensbeschouwing. (...) Een stevig wereldbeeld geeft orde en stabiliteit in een broos bestaan.”

In verband met de wereldsituatie en de woorden van De Graaf kwam het artikel in de Deense Kosmos van juli als een geschenk uit de hemel. Het was voor mij de aanleiding om het geplande artikel voor het decembernummer te laten vervallen om jullie deelgenoot te maken van wat Martinus

in zijn artikel “De beschermengelen van het licht en van de duisternis” schrijft. Hij plaatst de huidige situatie in een groter verband. Het eeuwige wereldbeeld zoals Martinus dat beschreven heeft, klinkt daarin door. Door de recente vakantie in Klint met de ochtendlezingen, waarbij de sprekers vaak symbolen gebruiken, moest ik aan een aantal symbolen denken die bij het artikel Martinus verhelderend zouden kunnen zijn. Die wil ik graag in dit artikeltje noemen en daarmee jullie geheugen zo nodig wat opfrissen. De genoemde symbolen zijn te vinden in deel 1 van *Het eeuwige Wereldbeeld**.

Martinus begint zijn verhaal meestal in de ons bekende wereld, want zijn uitgangspunt is dat wij in de tussenkosmos leven (tussen makrokosmos en mikrokosmos) en dat onze zintuigen het best geschikt zijn om in die wereld waar te nemen. Maar hij verbindt ons meteen met de makrokosmos door op te merken dat religieuze en politieke bewegingen vanuit een andere wereld geïnspireerd worden, en met de mikrokosmos door vast te stellen dat ons organisme bestaat uit organen die perfect samenwerken. Dat komt doordat we vanaf het plantenrijk ervaring hebben met het opbouwen van een lichaam, waardoor het automatisch gebeurt. Het is C-kennis. Ons lichaam is in feite een verder ontwikkeld plantenorganisme.

Wat als eerste belangrijk is om je te realiseren is dat voor Martinus de geest primair is en de materie secundair. Eerst komt de gedachte, dan komt het doen of het maken van iets. Alles gebeurt met een reden, alles is een gevolg van eerdere oorzaken. In verband hiermee denk ik aan symbool nr. 1: ‘Gods geest over de wateren’, waar we zien dat we in een levend heelal leven. Er gaan gedachtegolven door het heelal vanuit het vlammenkruis bovenaan naar de verschillende planeten in het heelal. We zien de verschillende kosmische wereldimpulsen in de vorm van de gearceerde banen naar de verschillende planeten gaan. De impulsen kunnen duister of

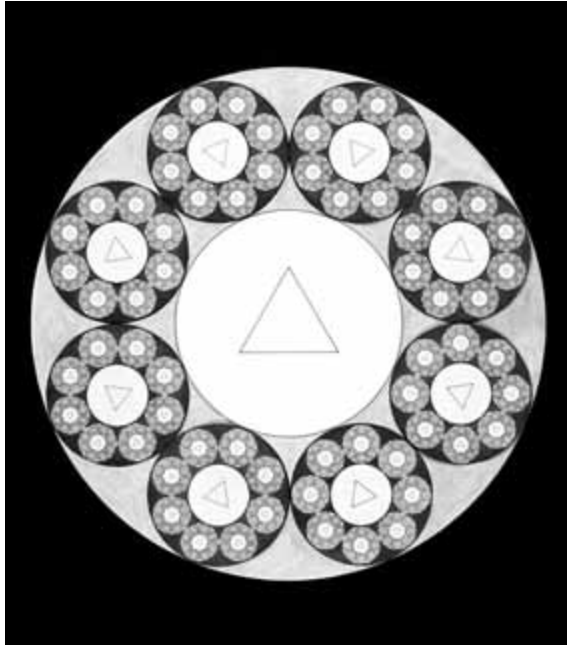
*Symbol
nr. 1: Gods
geest over de
wateren*

licht van aard zijn. De dubbele cirkel geeft aan dat hiermee onze aarde gesymboliseerd wordt, waarover later meer.

Direct daarop volgend is het van belang in te zien dat alles een levend wezen is. Dat houdt in dat het bestaat uit een Ik, een scheppingsvermogen en een organisme (dat bestaat uit een combinatie van zes bestanddelen, de basisenergielichamen). Martinus gebruikt ook wel de indeling bovenbewustzijn: het Ik en het scheppingsvermogen (ook wel het belevings- en manifestatievermogen genoemd) en het onderbewustzijn: de combinatie van de basisenergielichamen, waarvan het fysieke het beste kennen. Meer hierover is te lezen in de verklaring van symbool nr. 6: 'Het levende wezen 1'. Zie de afbeelding op blz. 22.

Direct daarmee verbonden is het symbool nr. 7: 'Het levenseenheidsprincipe', over de levende wezens binnen in

*Symbool nr.
7: Het levens-
eenheidsprin-
cipe*

levende wezens. Dat toont dat ieder Ik een onderbewustzijn heeft dat uit zijn organisme bestaat. In dat organisme leven levende wezens die ook weer een drieëenheid zijn, dus uit een Ik, een scheppingsvermogen en een organisme bestaan. Dat gaat zo in het oneindige door. Martinus heeft dat in twee symbolen weergegeven, een met 7 spiralen en een met 49 spiralen.

In symbool nr. 14: 'De kosmische spiraalkringlopen 1', zien we dat de verschillende rijken boven elkaar geplaatst zijn. De wezens die we planten noemen hebben binnenin hun organisme ook plantaardige microwezens, de dierlijke wezens, waartoe - we hebben dat vast al zo vaak gehoord en gelezen dat het niet nieuw is - de aardemensen ook behoren, hebben binnenin hun organisme dierlijke microwezens. En die nog gedeeltelijk dierlijke aardemensen bevolken de aarde, die daardoor als een nog gedeeltelijk dierlijke planeet

beschouwd moet worden. Het symbool staat ook op blz. 22.

Martinus begint zijn artikel, zoals gezegd, met de mededeling dat onze organen al perfect samenwerken. Aan deze C-kennis zoals in het boek *Logica*** hoofdstuk 94 uitgelegd wordt, gaan A- en B-kennis vooraf. Dat heeft alles te maken met de opbouw van talentzaadjes. Verderop in het artikel begrijpen we uit de beschrijving over de beschermengelen hoe dat in zijn werk gaat. Een bepaalde functie wordt door een groepje levende wezens in het organisme overgenomen, zodat het Ik zich daar niet meer mee hoeft bezig te houden. Toch een curieuze gedachte dat als ik aan het fietsen ben, die functie overgenomen wordt door een aantal levende wezens in mijn lichaam die ingewijd zijn in de kunst van het fietsen. Ik hoef dan geen aandacht te besteden aan bijvoorbeeld welke spieren ik moet aanspannen, maar kan al peddelend nadenken over hoe ik dit verhaal zal gaan vertellen.

Vervolgens komt Martinus bij zijn hoofdonderwerp, de beschrijving vanuit het perspectief van de planeet aarde. De aarde is volgens Martinus bezig kosmische bewustzijn te krijgen. Dat kunnen we zien op het hoofdsymbool waarop de aarde op weg is naar het ware mensenrijk. Voor symbool nr. 11: 'Het eeuwige wereldbeeld, het levende wezen 2, de eeuwige godheid en de eeuwige godenzoon', zie wederom blz. 22. Om volmaakt te worden moet de aarde afrekenen met haar dierlijke eigenschappen. Die eigenschappen zijn verankerd in centra in het bewustzijn van de aarde. Deze centra worden gevormd door beschermengelen, het zijn levende wezens die op hun beurt groepen of individuen op aarde inspireren. De twee tegengestelde groepen noemt Martinus dictators en de wereldverlosser. Met de wereldverlosser kan niemand anders dan Jezus bedoeld zijn, vanwege de genoemde naastenliefde en democratie. Zijn tegenspeler noemt Martinus in het artikel de duivel, terwijl hij dat helemaal niet is. Er zijn veel representanten van het wereldverlossingsprincipe of wereldverlossers geweest na 'de slang in

het paradijs', zowel duistere als lichte, en ze staan allemaal in verbinding met de kosmische wereldimpuls. Direct voorgaande aan Jezus hebben we Mozes. Martinus spreekt ook wel over het Mozestijdperk en het Christustijdperk. Mozes had 'het licht gezien', zo duidt Martinus het bijbelverhaal over de brandende braambos (zie Exod. 3:2-6). Hij sprak met God en moet als een gedeeltelijk ingewijde beschouwd worden. Dat wordt op afbeeldingen vaak aangegeven met hoorntjes op het hoofd van Mozes, soms met een lichtstraal zoals op het standbeeld voor de kerk St. Jacob op Couwenberg aan het Koningsplein in Brussel. Ik heb er een foto van gemaakt. Ik kan me niet herinneren dat ik Mozes ooit afgebeeld gezien heb met stoom uit zijn oren (omdat hij kookte van woede). Want driftbuien waren hem niet vreemd. Lees

maar in Exodus 32:19-20 over hoe toornig hij was, toen hij de Israëlieten rond het gouden kalf zag dansen. Woedend smet hij de stenen tafelen met de tien geboden op de grond in stukken. Gustave Doré heeft er een ets van gemaakt. Martinus heeft Mozes ooit eens een 'enorme macho' genoemd (letterlijke Deense tekst: "rasende maskulin mand"). Het 'oog voor oog' uit

de wet van Mozes is vooral een reglement voor evenredige of geordende wraak. Er mocht niet meer twee ogen voor één oog genomen worden. En ook niet een hand voor een tand: nee, oog voor oog, tand voor tand, hand voor hand, voet voor voet, enz. (Exod. 21:23-25). Daarvoor was er sprake van wraak zonder enige proportie, anders waren die voorschriften immers niet nodig geweest. Mozes was een inspirator voor dictatuur en macht, zijn tegendeel is Jezus. Wat dat betreft verhoudt Mozes zich tot Christus als vergelding tot vergeving. De vraag die Martinus stelt is of Mozes of welke

andere dictator in absolute zin slecht is. Hij noemt onder andere een tijger en een leeuw; vinden we dat slechte beesten? In ieder geval zijn het prachtige dieren. Wel zou je het doden en opeten van een prooi de ultieme machtsuitoefening kunnen noemen. Dit is de ene kant van de lijn die loopt van doden naar leven schenken. Van ons, mensen op aarde, voert nog een gedeelte dat doden uit op mensen en dieren. Vanaf dat punt zijn er gradaties van minder ernstig doden. Je kunt bijvoorbeeld ook haten, geïrriteerd zijn, iemands

vreugde bederven door negatieve opmerkingen. Martinus spreekt dan wel van ‘verdunde’ moord. Aan de andere kant staat dan je leven geven voor anderen, met als voorbeeld de kruisiging van Christus. Met de kruisiging kreeg het aarde-wezen ‘een nieuw idee’, vanaf dat moment kwam er licht in de toen nog donkere aura van de aarde. Maar een idee moet theoretisch uitgewerkt worden (A-kennis) en geoefend worden (B-kennis) voordat het tot een automatisch handelen in de praktijk komt (C-kennis) en een zelfstandig werkende structuur is bevolkt door levende wezens. Het vergeving schenken zoals Christus deed wordt nu door de aardemensen al meer dan tweeduizend jaar geoefend. En er zijn wel al tekenen van naastenliefde te vinden, maar het vergeldingstalent vanuit het Mozestijdperk is maar moeilijk uit te bannen.

Wat hierbij cruciaal is, is de mate van honger en verzadiging. Dat stuurt de afstoting, afkeer of bijvoorbeeld verveling bij een bekende film, of de aantrekkingskracht van en interesse in iets. Onder het kopje nr. 5 in het artikel over dezelfde oorsprong van het licht en de duisternis gaat Marti-

nus daar wat betreft de aarde op in. Hij schrijft dat de aarde nu aan het afrekenen is met de gedachtensfeer van dictatuur en macht. Maar ooit was zij enorm geïnteresseerd in, zeg maar, de duisternis. Kijken we nog eens naar symbool nr. 1 dan zien we dat de aarde gevuld wordt met een brede band en dat er onderaan een klein duisterder randje getekend is en bovenaan een lichtere rand (*Livets Bog*^{***} deel 1 hoofdstuk 2). De grote band noemt Martinus de impuls van de humane godsdiensten zoals boeddhisme, christendom en islam, ook wel de oude wereldimpuls genoemd. Het Mozestijdperk behoort daar niet toe, de impuls daarvoor is van eerder datum. De bovenrand symboliseert de nieuwe wereldimpuls, de kosmische analyses van Martinus of ook wel het geïntellectualiseerde christendom genoemd. Het traditionele christendom zoals wij dat kennen is volgens Martinus niet het ware christendom zoals het door Jezus verkondigd is. Het is een geloofsgodsdienst zonder logische verklaring. De belangrijke boodschap was die van de naastenliefde. Onder invloed van de nieuwe wereldimpuls komt de geesteswetenschap of de heilige geest, waar met o.a. de reïncarnatiegedachte en de wet van karma bewezen wordt dat het logisch is om naasteliefdevol te zijn.

De huidige wereldsituatie wordt met dit artikel “De

Citaat

De werkelijke waarheid omtrent de duivel is dat hij beschermengel is voor het absolutisme of voor de alleenheerschappij, en de waarheid omtrent de wereldverlosser is dat hij niet de Godheid is maar de beschermengel of het talentzaadje voor de macht of heerschappij van de gemeenschap.

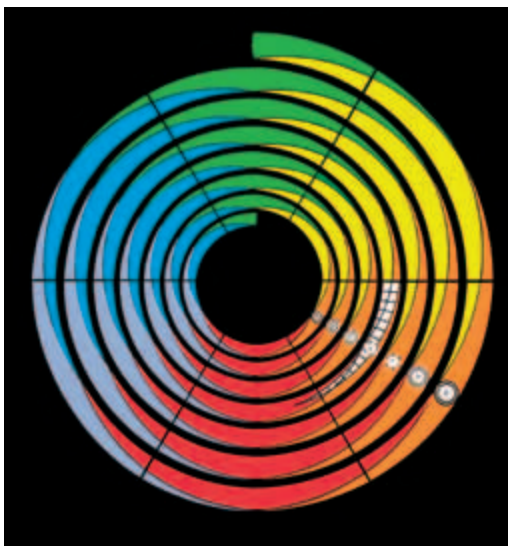
beschermengelen van het licht en van de duisternis” in het perspectief van de spiraalkringloop geplaatst. Het is een soort collectief karma van ons aardemensen allemaal, we zitten, zo gezegd, in hetzelfde schuitje. Want om het nu het aarde-
wezen te verwijten dat het psychisch gespleten is, betekent dat de pot de ketel verwijt dat hij zwart ziet. Aan het slot van het artikel wijst Martinus ons er immers op dat er in onze psyche ook een tweestrijd aan de gang is. We hebben een talentzaadje met levende wezens die nog geïnspireerd worden door de ideologie van machtsuitoefening, daar zijn ze genie in. Een ander talentzaadje moet nu opgebouwd worden en woonplaats worden voor wezens die kiezen voor hun leven voor de ander te geven, voor het Christusideaal. De hoop die Martinus ons daarbij geeft is, dat de aarde voorkeur heeft voor het laatste, en dat dictatuur, alleenheerschappij en macht hun langste tijd gehad hebben. Maar hoe snel dat talent helemaal afgebroken is, is de vraag. Wat voor de aarde een gedachte is kan voor de mensheid op aarde een gehele beschaving beslaan. Nu komt er een einde van de ene beschaving en wordt er een nieuwe geboren. Wij zijn getuige van de doodstrijd van een beschaving. Gruwelijk maar ook leerzaam.

De plaats van de aarde en dus van de aardemensen is op symbool nr. 11 aangegeven met de blauwe wolk met daarin de aarde getekend in de fase waar in de spiraalkringloop de overgang van het dierenrijk naar het ware mensenrijk is. De veelkeurige vijfpuntige ster geeft aan waar de aarde kosmisch bewustzijn heeft gekregen.

* Uitgegeven in 1990.

** Nog niet in het Nederlands verschenen, maar in voorbereiding.

*** Uitgegeven in 2013.

*Linksboven:
Symbool nr.
6: Het levende
wezen 1*

*Rechtsboven:
Symbool nr. 14:
De kosmische
spiraalkringloop 1*

*Symbool nr.
11: Het eeuwige
wereldbeeld, Het
levende wezen 2,
de eeuwige God
en de eeuwige
godenzonen*

.....

.....

INTERNATIONALE WEKEN

KLINT 2015

De Internationale Weken in Martinus Centrum Klint van zondag 25 juli tot zaterdag 8 augustus 2015

Week 1: 25 juli - 1 augustus – De genezende kracht van de liefde

Week 2: 2 augustus - 8 augustus – De kosmische opvoeding

Programma voor de ochtendlezingen (09.30 uur)

Week 1: De genezende kracht van de liefde

Het is zo langzamerhand algemeen bekend dat gedachten en gevoelens een beslissende invloed op onze gezondheid hebben. Sommige voorstellingen en gedachtenpatronen verzwakken onze levenskracht en veroorzaken conflicten in relaties. Volgens Martinus laden liefdevolle gedachten onze batterijen voor levenskracht op en verlenen ze toegang tot onze reservekrachten. Maar wat is liefde, hoe ontwikkelen we ons vermogen om lief te hebben en wie moeten we liefhebben?

- zondag: De bron van de levenskracht – *Solveig Langkilde*
- maandag: Gedachten, ziekte en gezondheid – *Rune Östensson*
- dinsdag: Liefde en seksualiteit – *Lene Jeppesen*
- woensdag: Wie is mijn naaste – *Anne Külper*
- donderdag: De magische kracht van het gebed – *Ingemar Fridell*
- vrijdag: Een liefdeswetenschap – *Sören Grind*

Week 2: De kosmische opvoeding

Velen hebben ondervonden dat lijden en pijnlijke ervaringen, als we ze wat op afstand zien, ons medegevoel en ons vermogen om anderen te begrijpen ontwikkeld hebben. Vanuit het gezichtspunt van de eeuwigheid is het leven een school met als doel ons op te voeden tot naastenliefde. Deze visie op het leven kan nieuwe levensmoed geven en kracht om nieuwe vermogens voor scheppende kunst, wetenschap en humanisme te ontwikkelen.

zondag: De school van het leven – *Karin Jansson*

maandag: De kosmische krachten achter de ontwikkeling van beschavingen – *Ingemar Fridell*

dinsdag: De illusie van de materie – de eenheid van het leven –
Poul Dyrholm

woensdag: Een nieuwe visie op de dood – *Søren Olsen*

donderdag: De seksualiteit van de toekomst – *Tryggvie Gudmundsson*

vrijdag: Een wereld van geest, kunst en liefde – *Ole Therkelsen*

Kerstmarkt

Dresden

Foto: André

Stroobant

Het bestuur van de Stichting Martinus Centrum Den Haag
wensst lezers en medewerkers

**PRETTIGE KERSTDAGEN EN
EEN GOED 2015**

